

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

15. července 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krizí – Jednotný fond pro řešení krizí – Výpočet příspěvků předem na rok 2017 – Autentizace rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) – Povinnost uvést odůvodnění – Důvěrné údaje – Legalita nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63“

Ve spojených věcech C-584/20 P a C-621/20 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podané ve dnech 6. a 20. listopadu 2020,

Evropská komise, zastoupená D. Triantafyllouem, A. Nijenhuisem, V. Di Buccim a A. Steiblyté, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) ve věci C-584/20 P, podporovaná

Španělským královstvím, zastoupeným J. Rodríguezem de la Rúa Puig, jako zmocněncem,

vedlejším účastníkem v řízení o kasačním opravném prostředku,

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Landesbank Baden-Württemberg se sídlem ve Stuttgartu (Německo), zastoupená H. Bergerem a M. Weberem, Rechtsanwälte,

žalobkyně v řízení v prvním stupni,

podporovaná

Fédération bancaire française se sídlem v Paříži (Francie), zastoupenou A. Gosset-Grainvillem, M. Trabucchi a M. Dalon, avocats,

vedlejší účastníci v řízení o kasačním opravném prostředku,

Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB), zastoupený K.-P. Wojcikiem, P. A. Messinou, J. Kerlinem a H. Ehlers, jako zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem a P. Geyem, Rechtsanwälte, jakož i F. Louisem, avocat,

* Jednací jazyk: němčina.

žalovaný v řízení v prvním stupni,

a

Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB), zastoupený K.-P. Wojcikem, P. A. Messinou, J. Kerlinem a H. Ehlers, jako zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem a P. Geyem, Rechtsanwälte, jakož i F. Louisem, avocat,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) ve věci C-621/20 P,
podporovaný

Španělským královstvím, zastoupeným J. Rodríguezem de la Rúa Puig, jako zmocněncem,

vedlejším účastníkem v řízení o kasačním opravném prostředku,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Landesbank Baden-Württemberg se sídlem ve Stuttgartu (Německo), zastoupená H. Bergerem a M. Weberem, Rechtsanwälte,

žalobkyně v řízení v prvním stupni,

podporovaná

Fédération bancaire française se sídlem v Paříži (Francie), zastoupenou A. Gosset-Grainvillem, M. Trabucchi a M. Dalon, avocats,

vedlejší účastníci v řízení o kasačním opravném prostředku,

Evropská komise, zastoupená D. Triantafyllouem, A. Nijenhuisem, V. Di Buccim a A. Steiblyté, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, R. Silva de Lapuerta, místopředsedkyně, J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, M. Ilešič, L. Bay Larsen (zpravodaj), A. Kumin a N. Wahl, předsedové senátů, T. von Danwitz, M. Safjan, C. Lycourgos, I. Jarukaitis, N. Jääskinen a I. Ziemele, soudci,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

vedoucí soudní kanceláře: D. Dittert, vedoucí oddělení,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 23. března 2021,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 27. dubna 2021,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svými kasačními opravnými prostředky se Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí (dále jen „Jednotný výbor“ nebo „SRB“) domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 23. září 2020, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB (T-411/17, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2020:435), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Jednotného výboru, přijaté na jeho výkonném zasedání konaném dne 11. dubna 2017, o výpočtu příspěvků předem na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2017/05) (dále jen „sporné rozhodnutí“) v rozsahu, v němž se týká Landesbank Baden-Württemberg.

Právní rámec

Směrnice 2014/59/EU

- 2 Body 105 až 107 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190), znějí:

„(105) V zásadě by měly příspěvky pocházet z odvětví, a to nezávisle na jakékoli operaci řešení krize a před ní. Nestačí-li předchozí financování krýt ztráty či náklady vzniklé využitím mechanismů financování, měly by se vybrat další příspěvky, aby uhradily dodatečné náklady nebo ztrátu.“

(106) Pro dosažení kritického množství a zamezení procyklickým efektům, k nimž by došlo, pokud by se mechanismy financování musely v situaci systémové krize spoléhat výlučně na následné příspěvky, je nezbytné, aby finanční prostředky vnitrostátních mechanismů financování dostupné předem dosahovaly přinejmenším určité minimální cílové úrovně.

(107) V zájmu zajištění spravedlivého výpočtu příspěvků a poskytnutí pobídek k působení podle méně rizikového modelu by příspěvky do vnitrostátních mechanismů financování měly zohledňovat míru kreditního, likviditního a tržního rizika, které institucím vzniká.“

- 3 Článek 102 odst. 1 této směrnice upřesňuje:

„Členské státy zajistí, aby nejpozději do 31. prosince 2024 dosáhly finanční prostředky v rámci jejich mechanismů financování výše nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech institucí povolených na jejich území. Členské státy mohou stanovit cílové úrovně, které tuto hodnotu překračují.“

- 4 Článek 103 uvedené směrnice stanoví:

„1. Za účelem dosažení cílové úrovně uvedené v článku 102 členské státy zajistí, aby od institucí povolených na jejich území, včetně poboček v Unii, byly příspěvky získány nejméně jednou ročně.“

2. Příspěvek každé instituce je úměrný podílu celkové hodnoty jejich závazků (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území daného členského státu po odečtení pojištěných vkladů.“

Tyto příspěvky se upraví v poměru k rizikovému profilu institucí podle kritérií přijatých podle odstavce 7.

[...]

7. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 115, jimiž upřesní pojem příspěvků upravených v poměru k rizikovému profilu institucí, jak je uvedeno v odstavci 2 tohoto článku, s přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem:

- a) rizikové expozici instituce, včetně významu jejích obchodních činností, podrozmahových expozic a míry cizího financování;
- b) stabilitě a různorodosti finančních zdrojů podniku a nezatížených vysoce likvidních aktiv;
- c) finanční situaci instituce;
- d) pravděpodobnosti, že instituce vstoupí do procesu řešení krize;
- e) rozsahu, v jakém instituce v minulosti čerpala mimořádnou veřejnou finanční podporu;
- f) složitosti struktury instituce a její způsobilosti k řešení krize;
- g) významu instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství jednoho nebo více členských států nebo Unie;
- h) skutečnosti, že daná instituce je součástí institucionálního systému ochrany.“

Narizení (EU) č. 806/2014

- 5 V bodě 41 odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1), se uvádí:

„Ve světle úkolů [Jednotného] výboru a účelů řešení krize, které zahrnují ochranu veřejných financí, by měla být činnost jednotného mechanismu pro řešení krizí financována z příspěvků hrazených institucemi usazenými v zúčastněných členských státech.“

- 6 Článek 69 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Do konce počátečního období v délce osmi let od 1. ledna 2016 [...] dosáhnou dostupné finanční prostředky [Jednotného] fondu [pro řešení krizí] výše nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech úvěrových institucí povolených ve všech zúčastněných členských státech.“

- 7 Článek 70 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Jednotlivé příspěvky každé instituce se získávají alespoň jednou ročně a vypočítají se jako úměrný podíl celkové hodnoty jejích závazků (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných

vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů.

2. [Jednotný v]ýbor každoročně, po konzultaci s [Evropskou centrální bankou (ECB)] nebo s vnitrostátním příslušným orgánem a v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize, vypočte jednotlivé příspěvky, aby zajistil, že příspěvky, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % cílové úrovně.

Každoroční výpočet příspěvků jednotlivých institucí je založen na:

- a) paušálním příspěvkem, který je úměrný podílu celkové hodnoty závazků instituce (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů; a
- b) příspěvkem upraveným v poměru k rizikovému profilu, který vychází z kritérií stanovených v čl. 103 odst. 7 směrnice [2014/59], se zřetelem k zásadě proporcionality a aniž by došlo k narušení mezi strukturami bankovního sektoru členských států.

Poměr mezi paušálním příspěvkem a příspěvkem upraveným v poměru k rizikovému profilu musí zohlednit vyvážené rozložení příspěvků mezi různé typy bank.

[...]

8 Článek 88 odst. 1 téhož nařízení stanoví:

„Členové [Jednotného] výboru, místopředseda, [...] zaměstnanci [Jednotného] výboru a zaměstnanci účastníci se výměny se zúčastněnými členskými státy nebo těmito státy vyslaní, kteří plní povinnosti související s řešením krize, jsou i po ukončení svých povinností vázáni požadavky profesního tajemství podle článku 339 [SFEU] a příslušných ustanovení práva Unie. Zejména nesmějí důvěrné informace, které získají během své profesní činnosti nebo od příslušného orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize v souvislosti se svými úkoly podle tohoto nařízení, poskytnout žádné osobě ani orgánu, s výjimkou informací podaných v rámci plnění jejich úkolů podle tohoto nařízení či v souhrnné nebo kolektivní formě, z níž nelze identifikovat subjekty uvedené v článku 2, nebo s výslovným a předchozím souhlasem orgánu nebo subjektu, který dané informace poskytl.

Informace, na které se vztahují požadavky profesního tajemství, nesmějí být poskytnuty žádnému veřejnému ani soukromému subjektu s výjimkou případů, kdy je jejich poskytnutí nutné pro účely soudního řízení.“

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63

9 Článek 4 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44), stanoví:

„1. Orgány příslušné k řešení krize stanoví roční příspěvky splatné jednotlivými institucemi v poměru k jejich rizikovému profilu na základě informací, které tyto instituce poskytly [...] a za použití metodiky stanovené v tomto oddílu.

2. Orgán příslušný k řešení krize stanoví roční příspěvek uvedený v odstavci 1 na základě roční cílové úrovně mechanismu financování k řešení krizí, přičemž zohlední cílovou úroveň, již má být podle čl. 102 odst. 1 směrnice [2014/59] dosaženo do 31. prosince 2024, a na základě čtvrtletně počítané průměrné hodnoty vkladů pojištěných v předchozím roce všemi institucemi povolenými na jeho území.“

10 Článek 5 tohoto nařízení v přenesené pravomoci stanoví zásady pro úpravu základních ročních příspěvků podle rizikového profilu.

11 Článek 6 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci vymezuje soubory ukazatelů rizik a jednotlivé ukazatele, jejichž relativní váha je stanovena v článku 7 téhož nařízení v přenesené pravomoci.

12 Článek 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví:

„1. Orgán příslušný k řešení krize stanoví pro každou instituci dodatečný multiplikátor pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu tím, že zkombinuje ukazatele rizika uvedené v článku 6 podle vzorců a postupů uvedených v příloze I.

2. Anž je dotčen článek 10, orgán příslušný k řešení krize stanoví roční příspěvek každé instituce pro každé příspěvkové období vynásobením základního ročního příspěvku dodatečným multiplikátorem pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu v souladu se vzorci a postupy stanovenými v příloze I.

3. Hodnoty multiplikátoru pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu se pohybují v rozmezí 0,8 až 1,5.“

13 Článek 13 odst. 1 tohoto nařízení v přenesené pravomoci stanoví:

„Nejpozději do 1. května každého roku vyrozumí orgán příslušný k řešení krize každou instituci uvedenou v článku 2 o svém rozhodnutí, v němž stanovil roční příspěvek dané instituce.“

14 Příloha I uvedeného nařízení v přenesené pravomoci je nadepsána „Postup pro výpočet ročního příspěvku institucí“ a upřesňuje kroky, které musí Jednotný výbor učinit při výpočtu příspěvků předem do jednotného fondu pro řešení krizí.

Skutečnosti předcházející sporu

15 Jednotný výbor sporným rozhodnutím rozhodl o výši příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017, včetně výše příspěvku Landesbank Baden-Württemberg, úvěrové instituce se sídlem v Německu.

16 Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Spolkový úřad pro stabilizaci finančních trhů, Německo) výměrem ze dne 21. dubna 2017, který byl Landesbank Baden-Württemberg doručen dne 24. dubna 2017, tuto banku informoval, že Jednotný výbor stanovil její příspěvek předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017, a sdělil jí částku, kterou má zaplatit do Restrukturierungsfonds (restrukturalizační fond, Německo). K tomuto výměru byly připojeny dva dokumenty, konkrétně německá verze vlastního textu sporného rozhodnutí, k němuž nebyla

připojena příloha, o níž se tento text zmiňuje, a dokument nadepsaný „Podrobnosti k výpočtu (po korekci o riziko): Příspěvky předem do [Jednotného fondu pro řešení krizí] na rok 2017“ (dále jen „harmonizovaná příloha“).

Žaloba k Tribunálu a napadený rozsudek

- 17 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 30. června 2017 podala Landesbank Baden-Württemberg žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí.
- 18 Na podporu této žaloby předložila šest žalobních důvodů. Tyto žalobní důvody vycházely zaprvé z porušení článku 296 SFEU a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) z důvodu nedostatečného odůvodnění sporného rozhodnutí; zadruhé z porušení článku Listiny z důvodu, že Landesbank Baden-Württemberg nebyla vyslechnuta; zatřetí z porušení článku 47 Listiny z důvodu neověřitelnosti uvedeného rozhodnutí; začtvrté z porušení několika ustanovení sekundárního práva, jakož i článků 16 a 20 Listiny z důvodu použití multiplikátoru ukazatele „institucionálního systému ochrany“; zapáté z porušení článku 16 Listiny a zásady proporcionality z důvodu použití multiplikátoru pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu, a zašesté z protiprávnosti článků 4 až 7 a článku 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jakož i přílohy I tohoto nařízení v přenesené pravomoci.
- 19 Rozhodnutím ze dne 13. listopadu 2017 bylo povoleno vedlejší účastenství Komise na podporu návrhových žádání Jednotného výboru.
- 20 Organizačním procesním opatřením a třemi usneseními o provedení důkazů Tribunál vyzval Jednotný výbor, aby předložil několik informací a dokumentů, mimo jiné úplnou kopii originálu sporného rozhodnutí včetně jeho přílohy.
- 21 Napadeným rozsudkem Tribunál zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká Landesbank Baden-Württemberg, a rozhodl, že účinky tohoto rozhodnutí se zachovávají po dobu šesti měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.
- 22 Tribunál se v prvním sledu bez návrhu zabýval důvodem vycházejícím z nedostatku autentizace sporného rozhodnutí.
- 23 V tomto ohledu Tribunál v bodech 46 a 47 napadeného rozsudku uvedl, že Jednotný výbor sice předložil kopii podepsané verze vlastního textu sporného rozhodnutí, jakož i kopii stejně tak podepsaného průvodního listu ke spisu, avšak nepředložil žádný důkaz o autentizaci přílohy tohoto rozhodnutí, která je podstatným prvkem uvedeného rozhodnutí. Tribunál v bodě 51 napadeného rozsudku zvláště zdůraznil, že Jednotný výbor nedoložil, že by tato příloha byla podepsána elektronicky.
- 24 V bodě 52 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že argument uvedený Jednotným výborem na jednání, totiž že příloha byla v okamžiku podpisu průvodního listu dostupná v dokumentačním systému s názvem Advanced Records System (dále jen „systém ARES“), je nový, a proto nepřípustný, a každopádně je nepodložený. V bodě 53 téhož rozsudku Tribunál poznamenal, že průvodní list předložený Jednotným výborem neobsahuje žádný důkaz dokládající opodstatněnost tohoto tvrzení nebo umožňující prokázat, že uvedený průvodní list a dokument dostupný v systému ARES, jež údajně odpovídá příloze sporného rozhodnutí, jsou neoddělitelně spojeny.

- 25 Tribunál proto v bodě 55 napadeného rozsudku rozhodl, že požadavek na autentizaci sporného rozhodnutí nebyl splněn.
- 26 Ve druhém sledu Tribunál v zájmu řádného výkonu spravedlnosti považoval za vhodné se zabývat rovněž prvním, třetím a šestým žalobním důvodem, které uplatnila Landesbank Baden-Württemberg, a těmto žalobním důvodům vyhověl.
- 27 Tribunál zaprvé zkoumal splnění povinnosti uvést odůvodnění a dodržení práva na účinnou soudní ochranu.
- 28 V bodech 95 až 98 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že sporné rozhodnutí neobsahuje téměř žádnou informaci o výpočtu příspěvku Landesbank Baden-Württemberg předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017 a že harmonizovaná příloha sice uvádí další prvky výpočtu, avšak neobsahuje informace dostatečné k ověření správnosti tohoto příspěvku. Tribunál konkrétně rozhodl, že tento dokument neobsahuje žádnou informaci vztahující se k ostatním institucím, kterých se týká tento výpočet, přestože výpočet tohoto příspěvku – zejména podle článků 4 až 7 a článku 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 – zahrnuje jednak porovnání celkové hodnoty závazků Landesbank Baden-Württemberg s úhrnnými závazky těchto ostatních institucí a jednak posouzení jejího rizikového profilu v porovnání s rizikovými profily těchto ostatních institucí.
- 29 Tribunál dále v bodech 100 a 102 napadeného rozsudku upřesnil, že vzhledem k důvěrnosti údajů zohledněných při výpočtu příspěvku Landesbank Baden-Württemberg předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017 je způsob výpočtu tohoto příspěvku ze své podstaty netransparentní a na újmu její možnosti účinně zpochybnit sporné rozhodnutí. Tribunál proto v bodě 109 téhož rozsudku dospěl k závěru, že odůvodnění, které bylo Landesbank Baden-Württemberg poskytnuto, stavělo tuto banku do pozice, v níž není schopna zjistit, zda byla výše tohoto příspěvku vypočtena správně, či zda je třeba ji zpochybnit před unijními soudy.
- 30 Tribunál z toho v bodě 110 napadeného rozsudku vyvodil, že Jednotný výbor nesplnil povinnost uvést odůvodnění.
- 31 Zadruhé v bodě 127 téhož rozsudku poukázal Tribunál na to, že jeho možnost požádat Jednotný výbor o předložení informací za účelem přezkumu legality sporného rozhodnutí v projednávané věci nemůže změnit závěr o nesplnění povinnosti uvést odůvodnění ani zaručit dodržení práva Landesbank Baden-Württemberg na účinnou soudní ochranu.
- 32 Zatřetí Tribunál rozhodl o námitce protiprávnosti, kterou uplatnila Landesbank Baden-Württemberg.
- 33 V této souvislosti Tribunál v bodě 129 napadeného rozsudku shledal, že netransparentnost způsobu výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí je přinejmenším zčásti důsledkem nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. V bodě 141 uvedeného rozsudku proto rozhodl, že příčinou nesplnění povinnosti uvést odůvodnění, které bylo konstatováno v témže rozsudku, je v souvislosti s částí výpočtu těchto příspěvků týkající se úpravy podle rizikového profilu protiprávnost článků 4 až 7 a článku 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jakož i jeho přílohy I.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 34 Komise svým kasačním opravným prostředkem ve věci C-584/20 P navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek a
 - uložil Landesbank Baden-Württemberg náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.
- 35 Jednotný výbor svým kasačním opravným prostředkem ve věci C-621/20 P navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - zamítl žalobu Landesbank Baden-Württemberg a
 - uložil Landesbank Baden-Württemberg náhradu nákladů řízení v prvním stupni i řízení o kasačním opravném prostředku.
- 36 Landesbank Baden-Württemberg navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravné prostředky a
 - uložil Komisi a Jednotnému výboru náhradu nákladů řízení.

Řízení před Soudním dvorem

- 37 Samostatnými podáními předloženými kanceláři Soudního dvora současně s kasačními opravnými prostředky požádala Komise i Jednotný výbor o projednání těchto věcí ve zrychleném řízení podle článků 133 až 136 jednacího řádu Soudního dvora, které se na kasační opravný prostředek použijí na základě čl. 190 odst. 1 tohoto jednacího řádu.
- 38 Na podporu svých žádostí Komise a Jednotný výbor v podstatě uvedly, že napadený rozsudek má zásadní důsledky pro každoroční výpočet příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, že je třeba co nejrychleji vyjasnit právní rámec upravující tento výpočet, aby Jednotný fond pro řešení krizí mohl dosáhnout finančních možností, které vyžaduje jeho úloha, a že hrozí, že při čekání na toto vyjasnění bude k unijním soudům podána řada žalob.
- 39 Z článku 133 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že k žádosti žalobce nebo žalovaného může předseda Soudního dvora po vyslechnutí druhého účastníka řízení, soudce zpravodaje i generálního advokáta rozhodnout o projednání věci ve zrychleném řízení odchýlně od ustanovení tohoto jednacího řádu, pokud povaha věci vyžaduje, aby byla projednána bez zbytečného odkladu.
- 40 Ve dnech 4. a 8. prosince 2020 se předseda Soudního dvora po vyslechnutí soudce zpravodaje a generálního advokáta rozhodl žádostem Komise a Jednotného výboru vyhovět.

- 41 Napadený rozsudek totiž zpochybňuje postupy používané Jednotným výborem k zajištění autentizace a odůvodnění rozhodnutí, jimiž se stanoví příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, jakož i legalitu podstatných prvků metody výpočtu těchto příspěvků. V důsledku toho Jednotný výbor od vyhlášení uvedeného rozsudku čelí vážné nejistotě ohledně postupů a způsobu výpočtu, které musí za tímto účelem uplatňovat, ačkoli je podle čl. 13 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 povinen nejpozději do 1. května každého roku vyrozumět každou dotýčnou instituci o svém rozhodnutí, v němž stanoví roční příspěvek dané instituce do Jednotného fondu pro řešení krizí.
- 42 S ohledem na význam úlohy Jednotného fondu pro řešení krizí v rámci bankovní unie by přetrvávání takové nejistoty ohledně podmínek jeho financování mohlo mít významný negativní dopad systémové povahy na fungování této unie, potažmo na stabilitu eurozóny. Aby se tedy zabránilo jakémukoli narušení získávání příspěvků zajišťujících toto financování, je třeba tuto nejistotu co nejdříve odstranit (obdobně viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 4. října 2012, Pringle, C-370/12, nezveřejněné, EU:C:2012:620, body 7 a 8, jakož i ze dne 12. června 2018, ECB v. Lotyšsko, C-238/18, nezveřejněné, EU:C:2018:488, bod 17).
- 43 Podle čl. 54 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodl předseda Soudního dvora dne 12. února 2021 o spojení projednávaných věcí pro účely ústní části řízení a rozsudku.
- 44 Usneseními předsedy Soudního dvora ze dne 25. února 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P, nezveřejněné, EU:C:2021:150), a SRB v. Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P, nezveřejněné, EU:C:2021:151), bylo povoleno vedlejší účastenství Fédération bancaire française na podporu návrhových žádání Landesbank Baden-Württemberg.
- 45 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 12. března 2021, Komise a SRB v. Landesbank Baden-Württemberg (C-584/20 P a C-621/20 P, nezveřejněné, EU:C:2021:261), bylo povoleno vedlejší účastenství Španělského království na podporu návrhových žádání Komise a Jednotného výboru.

Ke kasačním opravným prostředkům

- 46 Komise na podporu svého kasačního opravného prostředku ve věci C-584/20 P uplatňuje pět důvodů. První důvod kasačního opravného prostředku vychází ze zkreslení skutkového stavu, jakož i z porušení zásady kontradiktornosti a práva na účinnou procesní obranu v souvislosti s konstatováním Tribunálu, že sporné rozhodnutí nebylo autentizováno. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení a nedostatku odůvodnění v souvislosti s přípustností námítky protiprávnosti, které Tribunál vyhověl, třetí a čtvrtý ze dvou pochybení při výkladu nařízení č. 806/2014 a pátý z nesprávného rozšíření rozsahu povinnosti uvést odůvodnění podle článku 296 SFEU.
- 47 Jednotný výbor na podporu svého kasačního opravného prostředku ve věci C-621/20 P uplatňuje dva důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 85 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu, ze zkreslení důkazů a z porušení práva na spravedlivý proces v souvislosti s konstatováním Tribunálu, že sporné rozhodnutí nebylo autentizováno, a druhý z porušení článku 296 SFEU a článku 47 Listiny.

Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-584/20 P a ke třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-621/20 P

Argumentace účastníků řízení

- 48 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-584/20 P a třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-621/20 P, kterými je třeba se zabývat nejprve, Komise a Jednotný výbor, podporované Španělským královstvím, tvrdí, že Tribunál porušil zásadu kontradiktornosti a právo Jednotného výboru na účinnou procesní obranu a na spravedlivý proces.
- 49 Domnívají se totiž, že Jednotný výbor nemohl užitečně zaujmout stanovisko k důvodu uplatněnému Tribunálem bez návrhu a vycházejícímu z neexistence dostatečného důkazu o autentizaci sporného rozhodnutí.
- 50 Jednotný výbor má za to, že právo účastníků řízení být vyslechnut znamená, že se mohou seznámit s důvody uplatněnými Tribunálem bez návrhu a účinně se k nim vyjádřit. Jednotnému výboru tedy mělo být umožněno seznámit se s otázkami vznesenými před Tribunálem v přiměřené formě a době, aby k nim mohl účinně zaujmout stanovisko.
- 51 Jednotný výbor v tomto ohledu zdůrazňuje, že otázka autentizace tohoto rozhodnutí nebyla projednávána v písemné části řízení, která proběhla před jednáním konaným před Tribunálem, že Tribunál neuvedl, přinejmenším ne na zmíněném jednání, že důkazy předložené Jednotným výborem nejsou dostatečné ani že návrh na provedení důkazu, který při této příležitosti předložil Jednotný výbor, odmítl. Vzhledem k tomu, že dodržení autentizační povinnosti se zpravidla presumuje, neměl se Tribunál spokojit s položením skutkových otázek a měl provést důkladnější dokazování spíše než vycházet z pouhého nedostatku důkazů.
- 52 Kdyby Tribunál poskytl Jednotnému výboru možnost důkladněji rozvinout otázku autentizace sporného rozhodnutí, Jednotný výbor by doložil, že průvodní list, kterého se dovolává, byl generován automaticky v systému ARES, předložil by snímek obrazovky dokládající obsah tohoto systému v okamžiku podpisu a prokázal by, že uvedený systém je uzavřený a bezpečný.
- 53 Landesbank Baden-Württemberg má za to, že tento argument je neopodstatněný.
- 54 Tvrdí, že předmětem přijatého organizačního procesního opatření a provedení důkazů nařízených v prvním stupni byla autentizace sporného rozhodnutí, protože výzva k předložení originálu tohoto rozhodnutí, včetně jeho přílohy, se vztahuje na autentizovanou verzi uvedeného rozhodnutí. Jednotný výbor, který v odpověď na tato opatření předložil průvodní list, měl souvislost mezi tímto listem a systémem ARES prokázat bez vyčkávání na jednání před Tribunálem.
- 55 Za těchto podmínek nebyl Tribunál povinen upozorňovat Jednotný výbor na otázku autentizace sporného rozhodnutí. Konkrétně se Tribunál správně rozhodl, že ve zprávě k jednání neuvede tvrzení Landesbank Baden-Württemberg týkající se této otázky obsažené ve vyjádření ze dne 6. listopadu 2019 k odpovědím Jednotného výboru na uvedená opatření, jelikož toto tvrzení nebylo klíčovým prvkem její argumentace.

Závěry Soudního dvora

- 56 Právo na spravedlivý proces představuje základní zásadu unijního práva (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. listopadu 2013, *Groupe Gascogne v. Komise*, C-58/12 P, EU:C:2013:770, bod 32, a *Gascogne Sack Deutschland v. Komise*, C-40/12 P, EU:C:2013:768, bod 28, jakož i citovaná judikatura), nyní zakotvenou v článku 47 Listiny.
- 57 Ke splnění požadavků plynoucích z tohoto práva musí unijní soudy zajistit, aby byla zásada kontradiktornosti dodržována před nimi i jimi samotnými, přičemž tato zásada se uplatní na každé řízení, které může vést k vydání rozhodnutí orgánu Unie, jímž mohou být citelně dotčeny něčí zájmy (rozsudek ze dne 27. března 2014, *OHIM v. National Lottery Commission*, C-530/12 P, EU:C:2014:186, bod 53 a citovaná judikatura).
- 58 Tato zásada musí svědčit všem účastníkům řízení před unijními soudy, nehledě na jejich právní postavení. Proto se jí mohou dovolávat rovněž takové jiné subjekty Unie, jako je Jednotný výbor, jsou-li účastníky takového řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. prosince 2009, *Komise v. Irsko a další*, C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 53).
- 59 Zásada kontradiktornosti nejen přiznává každému účastníku určitého řízení právo seznamovat se s důkazy a vyjádřeními předloženými soudu protistranou a vyjadřovat se k nim. Zahrnuje rovněž právo účastníků řízení seznamovat se s právními důvody uplatněnými soudem bez návrhu, na kterých soud hodlá založit své rozhodnutí, a vyjadřovat se k nim. Ke splnění požadavků spojených s právem na spravedlivý proces je totiž třeba, aby se účastníci řízení seznámili jak se skutkovými, tak s právními okolnostmi, které jsou rozhodné pro výsledek řízení, a měli možnost se k nim kontradiktorně vyjádřit (rozsudek ze dne 27. března 2014, *OHIM v. National Lottery Commission*, C-530/12 P, EU:C:2014:186, bod 54 a citovaná judikatura).
- 60 Za účelem zajištění účinného dodržení zásady kontradiktornosti musí být účastníci řízení předem vyzváni, aby předložili svá vyjádření k právnímu důvodu, který hodlá unijní soud uplatnit bez návrhu, a to za podmínek, které jim umožní užitečně a účinně zaujmout k tomuto důvodu stanovisko a případně i předložit tomuto soudu důkazy nezbytné k tomu, aby o uvedeném důvodu mohl rozhodnout s úplnými informacemi (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 2. prosince 2009, *Komise v. Irsko a další*, C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 57, jakož i ze dne 27. března 2014, *OHIM v. National Lottery Commission*, C-530/12 P, EU:C:2014:186, body 55 až 59).
- 61 V projednávané věci z bodů 35 a 36 napadeného rozsudku vyplývá, že důvod vycházející ze skutečnosti, že sporné rozhodnutí nebylo autentizováno, byl Tribunálem uplatněn bez návrhu.
- 62 V důsledku toho bylo věcí Tribunálu, aby účastníky řízení informoval, že zamýšlí založit své rozhodnutí na uvedeném důvodu, a tudíž aby je vyzval k předložení argumentů, které považují za užitečné k tomu, aby o uvedeném důvodu mohl rozhodnout.
- 63 Ze znění organizačního procesního opatření přijatého a tří provedení důkazů nařízených Tribunálem přitom vyplývá, že se v nich nehovoří o otázkách přímo souvisejících s postupem Jednotného výboru k zajištění autentizace sporného rozhodnutí a že Jednotnému výboru nebylo nijak naznačeno, že by Tribunál zamýšlel uplatnit bez návrhu důvod vztahující se k případnému nedostatku autentizace tohoto rozhodnutí včetně jeho přílohy.

- 64 I když cílem uvedených opatření bylo, jak podotýká Landesbank Baden-Württemberg, shromáždit informace a dokumenty vztahující se k postupu přijímání sporného rozhodnutí, nelze od Jednotného výboru rozumně očekávat, že z těchto opatření vyvodí, že je vyzván k tomu, aby se vyjádřil právě k podmínkám autentizace tohoto rozhodnutí.
- 65 Vzhledem k tomu, že Jednotný výbor nebyl k tomu, aby se vyjádřil k důvodu vycházejícímu ze skutečnosti, že sporné rozhodnutí nebylo autentizováno, vyzván před jednáním konaným před Tribunálem, je třeba určit, zda mu Tribunál na tomto jednání umožnil užitečně a účinně zaujmout k tomuto důvodu stanovisko.
- 66 V této souvislosti je třeba zdůraznit, že vzhledem k tomu, že autentizace aktů jiného subjektu Unie závisí na uplatnění specifických interních postupů zavedených za tímto účelem tímto subjektem, musí být důvod vycházející ze skutečnosti, že sporné rozhodnutí nebylo autentizováno, nutně posuzován na základě důkazů předložených Jednotným výborem k povaze interních postupů a jejich uplatnění v projednávané věci.
- 67 Z toho vyplývá, že k zajištění dodržení zásady kontradiktornosti měl být Jednotný výbor vyzván k předložení argumentů týkajících se tohoto důvodu za podmínek, které mu umožní shromáždit důkazy týkající se autentizace sporného rozhodnutí a předložit je Tribunálu. S ohledem na okolnosti připomenuté v bodě 64 tohoto rozsudku přitom nebylo možné od Jednotného výboru rozumně očekávat, že takové důkazy předloží na jednání konaném před Tribunálem.
- 68 Kromě toho z napadeného rozsudku, z protokolu z jednání konaného před Tribunálem ani ze záznamu tohoto jednání nevyplývá, že by Tribunál na tomto jednání jasně informoval Jednotný výbor o tom, že zamýšlí uplatnit bez návrhu důvod vycházející z nedostatku autentizace sporného rozhodnutí, nebo že by se Jednotný výbor měl na zmíněném jednání k tomuto důvodu vyjádřit.
- 69 Tribunál byl naopak toho názoru, že Jednotný výbor nemá právo předložit na jednání konaném v prvním stupni argumenty nebo důkazy k autentizaci sporného rozhodnutí.
- 70 Tribunál totiž – třebaže je nesporné, že Jednotný výbor nezaujal k této otázce stanovisko v žalobní odpovědi, v duplice ani ve vyjádření k organizačnímu procesnímu opatření a k dokazování nařízeným Tribunálem – v bodě 52 napadeného rozsudku rozhodl, že argument týkající se autentizace sporného rozhodnutí předložený Jednotným výborem na jednání musí být považován za nepřipustný, protože je nový.
- 71 Ze záznamu jednání konaného před Tribunálem navíc vyplývá, že Tribunál nevyhověl návrhu Jednotného výboru neprodleně předložit dodatečné důkazy k doložení autentizace sporného rozhodnutí.
- 72 Okolnost, že dva členové Tribunálu položili na jednání Jednotnému výboru několik otázek týkajících se autentizace sporného rozhodnutí, tudíž nelze považovat za dostačující ke splnění povinností, které pro Tribunál vyplývají ze zásady kontradiktornosti a které jsou připomenuty v bodě 60 tohoto rozsudku.
- 73 Z bodů 52 a 53 napadeného rozsudku totiž plyne, že Tribunál považoval požadavek na autentizaci sporného rozhodnutí za nesplněný, přičemž vycházel zejména z nepřipustnosti argumentu Jednotného výboru, podle kterého v okamžiku podpisu průvodní listiny, na niž odkazuje Jednotný

výbor, byl dokument obsahující přílohu tohoto rozhodnutí dostupný v systému ARES, a podpůrně z toho, že Jednotný výbor nepředložil důkaz umožňující prokázat tuto dostupnost nebo skutečnost, že tento dokument a průvodní list jsou neoddělitelně spojeny.

- 74 Kromě toho Jednotný výbor tvrdí, že kdyby byl Tribunálem vyzván, aby se vyjádřil k důvodu uplatněnému bez návrhu a vycházejícímu ze skutečnosti, že sporné rozhodnutí nebylo autentizováno, předložil by důkazy o podmínkách vytváření tohoto průvodního listu, jakož i o obsahu a vlastnostech systému ARES.
- 75 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že kdyby Tribunál skutečně Jednotnému výboru poskytl možnost předložit důkazy týkající se autentizace sporného rozhodnutí, mohl by Jednotný výbor předložit řadu důkazů, které jsou v tomto ohledu *prima facie* relevantní. Tribunál tedy měl pro účely rozhodnutí o této autentizaci posoudit tyto důkazy, takže nemohl jen uzavřít, že tvrzení o úloze systému ARES při takové autentizaci jsou nepřípustná nebo nepodložená.
- 76 Skutečnost, že se Jednotný výbor vyjádřil k autentizaci sporného rozhodnutí při své řeči před Tribunálem a poté v odpovědi na otázky položené jeho dvěma členy, nemůže s ohledem na zjištění učiněná v bodech 66 až 71 tohoto rozsudku tento závěr zpochybnit, a to tím spíše že Jednotný výbor netvrdí, že by byl zcela zbaven možnosti předložit argumenty k této autentizaci, nýbrž že mu v prvním stupni nebylo umožněno předložit v této souvislosti důkazy.
- 77 Druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-584/20 P a třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-621/20 P je tudíž třeba vyhovět, aniž je nutné rozhodovat o ostatních částech těchto důvodů.
- 78 Tento závěr ovšem nemůže sám o sobě stačit pro zrušení napadeného rozsudku, protože z jeho bodů 56, 141 a 143 vyplývá, že Tribunál se pro úplnost zabýval prvním, třetím a šestým žalobním důvodem, které uplatnila Landesbank Baden-Württemberg, a těmito žalobními důvody na základě jejich projednání vyhověl.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-584/20 P a ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-621/20 P

Argumentace účastníků řízení

- 79 V rámci pátého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-584/20 P a druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-621/20 P Komise a Jednotný výbor, podporované Španělským královstvím, tvrdí, že odůvodnění napadeného rozsudku je nejen nedostatečné, jelikož Tribunál paušálně vyhověl výtce formulované proti několika ustanovením nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, aniž upřesnil, jakým způsobem každá z nich přispívá k poukazované netransparentnosti způsobu výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, ale i vnitřně rozporné, protože Tribunál uznává, že dlužníci těchto příspěvků mohou tento způsob výpočtu zkoumat, a připouští důvěrnost dotčených údajů, avšak důsledky z toho nevyvozuje.
- 80 Navrhovatelé mají dále za to, že Tribunál v dané věci nerespektoval rozsah povinnosti uvést odůvodnění vyplývající z článku 296 SFEU.

- 81 Zprvč podle nich stačí, aby ze sporného rozhodnutí jasně vyplývala metodika, podle které Jednotný výbor postupuje, a sice zvolená kritéria a důvody jejich uplatnění ve vztahu k dotyčné instituci, přičemž tato instituce nemusí nutně mít možnost přesně a na základě finančních údajů jiných institucí ověřit správnost provedeného výpočtu.
- 82 Jednotný výbor v tomto ohledu zdůrazňuje, že rozsah povinnosti uvést odůvodnění by měl být omezen s ohledem na povinnost chránit profesní tajemství zakotvenou v článku 339 SFEU, která je rovněž základní zásadou unijního práva.
- 83 Zadruhé údaje týkající se třetích institucí, které byly použity pro výpočet celkové hodnoty závazků celého sektoru a pro porovnání rizikových profilů dotyčných institucí, nejsou pro výpočet příspěvku konkrétní instituce předem do Jednotného fondu pro řešení krizí určující. Kdyby ostatně bylo potřebné provést analýzu těchto údajů, bylo by podle Jednotného výboru možné je poskytnout unijním soudům.
- 84 Zatřetí omezení rozsahu povinnosti uvést odůvodnění navrhované Komisí a Jednotným výborem může, přestože Tribunál shledal opak, nalézt oporu v judikatuře Soudního dvora.
- 85 Pojistný princip, na kterém je založen Jednotný fond pro řešení krizí, se totiž liší od podstaty dřívějších parařiskálních postupů dotčených ve věcech, v nichž byly vyhlášeny rozsudky Soudního dvora zmíněné v bodě 122 napadeného rozsudku.
- 86 Kromě toho se obecně připouští, že orgány veřejné moci mohou pro účely konkrétního využití prostoru pro uvážení zohlednit důvěrné údaje, ke kterým nemá adresát rozhodnutí přístup, ale které musí být případně sděleny příslušným soudům. Soudní dvůr v této souvislosti v oblastech práva hospodářské soutěže, veřejných zakázek, veřejné služby a antidumpingových opatření rozhodl, že příslušné orgány mohou vycházet z důvěrných údajů, které nebyly zpřístupněny.
- 87 Začtvrté Jednotný výbor tvrdí, že metoda výpočtu stanovená nařízením v přenesené pravomoci 2015/63 zaručuje přiměřenou úroveň transparentnosti výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí.
- 88 Unijní normotvůrce stanovil při výkonu své diskreční pravomoci metodu, jejímž cílem je předem určit celkovou částku, kterou má Jednotný výbor získat, a tuto částku spravedlivě rozložit na dotyčné instituce, což předpokládá definování přesné relativní rizikové situace každé instituce. Tuto metodu nelze směšovat s „naprosto individuálním“ přístupem typickým pro výběr daní.
- 89 Uvedená metoda sestává ze sedmi samostatných kroků. Čtyři z nich jsou založeny na individuálních údajích týkajících jednotlivých institucí, jakož i na společných údajích sestavených a sdělených Jednotným výborem, což každé instituci umožňuje přepočítat nejen svůj základní roční příspěvek, ale i svůj individuální koeficient pro úpravu podle rizikového profilu, potažmo svůj roční příspěvek předem do Jednotného fondu pro řešení krizí. Tři z těchto kroků jsou založeny na důvěrných údajích týkajících se třetích institucí a vedou k sestavení společných údajů používaných stejným způsobem u všech dotyčných institucí.
- 90 Co se konkrétně týče rizikového profilu instituce, zpřístupněny nebyly vstupní údaje pro výpočet společných údajů za účelem zařazení jednotlivých institucí do rizikových intervalů. O tomto zařazení se ovšem výslovně zmiňuje harmonizovaná příloha, která umožňuje každé instituci

pochopit svůj relativní výsledek u jednotlivých ukazatelů rizika. Údaje, které Jednotný výbor zveřejňuje na svých internetových stránkách, zajišťují přístup k dalším agregovaným informacím a transparentnost se ostatně v příspěvkových cyklech po roce 2017 ještě zvýšila.

- 91 Landesbank Baden-Württemberg, podporovaná Fédération bancaire française, uvádí, že odůvodnění napadeného rozsudku je dostatečné k prokázání nedodržení článku 296 SFEU Jednotným výborem a argumenty uplatněné v kasačních opravných prostředcích nemohou toto odůvodnění zpochybnit.
- 92 Zprvce totiž z judikatury Soudního dvora jasně vyplývá, že povinnost zachovávat obchodní tajemství nemůže vést k tomu, že požadavek odůvodnění bude zbaven svého hlavního obsahu. Požadavek ochrany obchodního tajemství není třeba poměřovat s povinností uvést odůvodnění, protože Komise měla možnost definovat jiný způsob výpočtu, při kterém by nebylo potřebné používat důvěrné údaje.
- 93 Zadruhé argument vycházející z toho, že údaje týkající se jiných institucí nejsou rozhodující, je nepřijatelný, jelikož nebyl předložen v prvním stupni, a v každém případě je neopodstatněný, neboť výše příspěvku Landesbank Baden-Württemberg předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017 je na těchto údajích závislý.
- 94 Zatřetí je podobnost mezi situacemi dotčenými v projednávaných věcech a situacemi zkoumanými Soudním dvorem v takových oblastech, jako je právo hospodářské soutěže, veřejných zakázek, veřejné služby nebo antidumpingových opatření, irelevantní. Sporné rozhodnutí, kterým se ukládá zaplacení mimořádně vysokého příspěvku, nelze totiž srovnávat s rozhodnutími dotčenými v rozsudcích Soudního dvora, na něž odkazují navrhovatelé.
- 95 Začtvrté Tribunál správně konstatoval, že sporné rozhodnutí není dostatečně odůvodněné, jelikož Landesbank Baden-Württemberg není na jeho základě s to ověřit výši svého příspěvku předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017. Argumenty navrhovatelů vznesené proti tomuto závěru zpochybňují skutková zjištění, a jsou proto nepřijatelné.
- 96 Zhojení této vady v průběhu řízení sdělením důvěrných údajů unijním soudům navíc nepřichází v úvahu. Odůvodnění musí totiž být sděleno současně s dotčeným rozhodnutím. A i kdyby Tribunál měl k dispozici důvěrné údaje, kterými disponoval Jednotný výbor, nemohl by sám tuto částku přezkoumat, protože by neměl k dispozici k tomu potřebný počítačový program, který má k dispozici Jednotný výbor.
- 97 Zapáté, co se konkrétně legality metody výpočtu stanovené nařízením v přenesené pravomoci 2015/63 týče, argumentace Jednotného výboru není v souladu s požadavky čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, jelikož v ní nejsou označeny napadané body odůvodnění napadeného rozsudku.
- 98 Existence cílové úrovně a maximálního podílu této úrovně, který lze každý rok vybrat, v každém případě nevyžaduje, aby se postupovalo jako při posuzování rizikového profilu, jak dokládá výpočet příspěvků na financování systémů pojištění vkladů stanovený směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. 2014, L 173, s. 149).

Závěry Soudního dvora

- 99 Je třeba připomenout, že Tribunál v bodech 141 a 143 napadeného rozsudku dospěl nejen k závěru, že Jednotný výbor nesplnil povinnost uvést odůvodnění a porušil právo na účinnou soudní ochranu, ale také k závěru o protiprávnosti článků 4 až 7 a článku 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jakož i přílohy I tohoto nařízení v přenesené pravomoci. V důsledku toho vyhověl prvnímu, třetímu a šestému žalobnímu důvodu Landesbank Baden-Württemberg.
- 100 V prvním sledu z bodů 97, 103, 109 a 110 napadeného rozsudku plyne, že Tribunál rozhodl, že Jednotný výbor měl v souladu s článkem 296 SFEU povinnost uvést v odůvodnění sporného rozhodnutí skutečnosti umožňující Landesbank Baden-Württemberg ověřit správnost výpočtu jejího příspěvku předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017 a že tuto povinnost nesplnil.
- 101 Pro účely posouzení opodstatněnosti pátého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-584/20 P a druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-621/20 P je třeba určit, zda Tribunál správně posoudil rozsah povinnosti Jednotného výboru uvést odůvodnění.
- 102 Předně je třeba připomenout, že čl. 296 druhý pododstavec SFEU stanoví, že právní akty unijních orgánů musí obsahovat odůvodnění a že právo na řádnou správu zakotvené v článku 41 Listiny stanoví povinnost orgánů, institucí a jiných subjektů Unie odůvodňovat svá rozhodnutí.
- 103 Odůvodnění rozhodnutí orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie má mimořádný význam, jelikož dotčené osobě umožňuje rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda podat opravný prostředek proti tomuto rozhodnutí, a příslušnému soudu provést soudní přezkum, takže představuje jednu z podmínek účinnosti soudní kontroly zaručené článkem 47 Listiny (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. listopadu 2017, *LS Customs Services*, C-46/16, EU:C:2017:839, bod 40, a ze dne 24. listopadu 2020, *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 a C-226/19, EU:C:2020:951, bod 43 a citovaná judikatura).
- 104 Z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že takové odůvodnění musí být přizpůsobeno povaze daného aktu a kontextu, ve kterém byl přijat. V tomto ohledu není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož dostatečnost odůvodnění musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast, a zejména v závislosti na zájmu, jež mohou mít osoby, kterým je akt určen, na poskytnutí vysvětlení. Akt nepříznivě zasahující do právního postavení je tudíž dostatečně odůvodněn, jestliže byl vydán v souvislostech, které jsou zúčastněné osobě známy a umožňují jí pochopit dosah opatření, které vůči ní bylo přijato (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. března 2017, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 122 a citovaná judikatura).
- 105 V této souvislosti je třeba zaprvé zdůraznit, že z judikatury Soudního dvora nelze vyvodit, že by odůvodnění každého rozhodnutí orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie, kterým se soukromému subjektu ukládá zaplacení určité peněžité částky, muselo nutně obsahovat všechny skutečnosti, které jeho adresátovi umožní ověřit správnost výpočtu výše této peněžní částky.
- 106 Je pravda, že Soudní dvůr rozhodl – jak Tribunál v podstatě podotkl v bodě 122 napadeného rozsudku – že odůvodnění exekučního titulu vztahujícího se k vymáhání parafiskálního poplatku musí obsahovat přesné a podrobné vyúčtování částí dotčené pohledávky a že jediné takové

vyúčtování umožňuje soudní přezkum (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. června 1958, *Meroni v. Vysoký úřad*, 9/56, EU:C:1958:7, s. 30 a 31, jakož i ze dne 16. prosince 1963, *Macchiorlati Dalmas v. Vysoký úřad*, 1/63, EU:C:1963:58, s. 636).

- 107 Příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí stanovené sporným rozhodnutím nicméně nelze – na rozdíl od toho, jak rozhodl Tribunál v bodě 122 napadeného rozsudku – stavět na roveň pohledávkám dotčeným ve věcech, v nichž byly vydány rozsudky Soudního dvora zmíněné v předchozím bodě.
- 108 Tyto pohledávky se totiž vztahovaly k parafiskálnímu odvodu a zároveň k úrokům z prodlení, jejichž částky a způsob výpočtu nemohly být stanoveny bez přesného a podrobného vyúčtování, kdežto sporné rozhodnutí nečiní více, než že na základě pravidel výpočtu podrobně upravených nařízením v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí pro každou dotyčnou instituci.
- 109 Zadruté jsou orgány, instituce a jiné subjekty Unie podle zásady ochrany obchodního tajemství, která představuje obecnou zásadu unijního práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. února 2008, *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, bod 49 a citovaná judikatura), konkretizovanou zejména v článku 339 SFEU, v zásadě povinný neodhalit konkurentům soukromého subjektu důvěrné informace, které tento subjekt poskytl (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2008, *Chronopost a La Poste v. UFEX a další*, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 109).
- 110 Soudní dvůr – aby zajistil dodržování těchto povinností – v několika oblastech unijního práva rozhodl, že odůvodnění aktu nepříznivě zasahujícího do právního postavení jednotlivce, které spočívá na posouzení relativního postavení soukromých subjektů, může být do určité míry omezené, aby tak byly chráněny informace, které se týkají těchto subjektů a na které se vztahuje obchodní tajemství.
- 111 Konkrétně rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje neexistence státní podpory uvedené ve stížnosti, může být s ohledem na povinnost zachovávat obchodní tajemství dostatečně odůvodněné, aniž obsahuje všechny číselné údaje, o které se opírají úvahy tohoto orgánu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2008, *Chronopost a La Poste v. UFEX a další*, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, body 108 až 111). K tomu, aby uvedený orgán splnil svou povinnost uvést odůvodnění, tedy postačí znění takového rozhodnutí bez důvěrných údajů, jsou-li v něm jasně a jednoznačně uvedeny úvahy tohoto orgánu a metodika, kterou použil, a to způsobem, který dotčeným osobám umožňuje seznámit se s těmito důvody a Tribunálu provést jeho přezkum (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. prosince 2016, *Club Hotel Loutraki a další v. Komise*, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 55).
- 112 Stejně tak povinnost odůvodnit rozhodnutí, kterým se odmítá nabídka uchazeče v zadávacím řízení, neznamená, že by tento uchazeč měl mít k dispozici úplné informace o charakteristikách nabídky vybrané veřejným zadavatelem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. října 2012, *Evropaiki Dynamiki v. Komise*, C-629/11 P, nezveřejněný, EU:C:2012:617, body 21 a 22), neboť přístup k takovým informacím musí být omezen zejména za účelem zachování vztahu důvěry mezi tímto zadavatelem a hospodářskými subjekty, které se tohoto řízení účastní (obdobně viz rozsudek ze dne 14. února 2008, *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, bod 36).

- 113 V důsledku zvláštní povahy příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení, jejíž podstatou je – jak plyne z bodů 105 až 107 odůvodnění směrnice 2014/59 a z bodu 41 odůvodnění nařízení č. 806/2014 – zajistit na základě pojistného principu dostatečný objem finančních prostředků pro Jednotný mechanismus pro řešení krizí samotným odvětvím finančnictví, tak aby tento mechanismus mohl plnit své úkoly, a zároveň pobízet dotyčné instituce k působení podle méně rizikového modelu, přitom výpočet těchto příspěvků spočívá, jak podotkl generální advokát v bodě 143 svého stanoviska, nikoli na uplatnění určité sazby na určitý základ, nýbrž – jak stanoví články 102 a 103 směrnice 2014/59 a články 69 a 70 nařízení č. 806/2014 – na definování cílové úrovně, které je třeba dosáhnout, částkou těchto příspěvků vybraných do konce roku 2023 a poté roční cílové úrovně, jež se má rozdělit mezi instituce povolené na území členských států, které se účastní Jednotného mechanismu pro řešení krizí.
- 114 Vzhledem k tomu, že celková cílová úroveň je definována tak, že musí dosáhnout 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech těchto institucí, a základní roční příspěvek každé instituce se vypočítá jako úměrný podíl celkové hodnoty jejích závazků (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území všech těchto členských států po odečtení pojištěných vkladů, je patrné, že samotná zásada metody výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, jak vyplývá ze směrnice 2014/59 a z nařízení č. 806/2014, jejichž platnost Landesbank Baden-Württemberg nijak nezpochybňuje, předpokládá, že Jednotný výbor použije údaje, na které se vztahuje obchodní tajemství a které nemohou být převzaty do odůvodnění sporného rozhodnutí.
- 115 V tomto ohledu je třeba odmítnout argument Landesbank Baden-Württemberg, podle kterého povinnost uvést odůvodnění není třeba poměřovat s obecnou zásadou ochrany obchodního tajemství zmíněnou v bodě 109 tohoto rozsudku, protože unijní normotvůrce mohl zavést jinou metodu výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, při které by nebylo potřebné používat důvěrné údaje.
- 116 Okolnost, že unijní normotvůrce se dříve mohl rozhodnout pro jinou metodu výpočtu, nemůže mít vliv na určení rozsahu povinnosti uvést odůvodnění ve vztahu k zásadě ochrany obchodního tajemství v rámci metody částečně založené na použití důvěrných údajů. Unijní normotvůrce se přitom pro takovou metodu rozhodl platně, takže z této metody nutně plyne poměření této povinnosti s touto zásadou.
- 117 Z ustálené judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že unijní normotvůrce má širokou posuzovací pravomoc, jestliže má rozhodovat v oblasti, která zahrnuje rozhodnutí politické, ekonomické a sociální povahy a ve které je povolán k učinění komplexních posouzení (rozsudek ze dne 17. října 2013, *Billerud Karlsborg a Billerud Skärblackska*, C-203/12, EU:C:2013:664, bod 35 a citovaná judikatura).
- 118 Takový závěr, jaký učinil Tribunál, a sice že odůvodnění sporného rozhodnutí nezbytně musí umožnit Landesbank Baden-Württemberg ověřit správnost výpočtu jejího příspěvku předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017, by přitom nutně znamenal, že unijní normotvůrce nesmí zavést takový způsob výpočtu tohoto příspěvku, při kterém budou zahrnuty údaje, jejichž důvěrná povaha je chráněna unijním právem, a tedy by nadměrně omezil širokou posuzovací pravomoc, kterou tento normotvůrce musí za tímto účelem mít, zejména zabráněním mu rozhodnout se pro metodu, která může zajistit dynamické přizpůsobování financování Jednotného fondu pro řešení krizí v závislosti na vývoji finančního sektoru prostřednictvím komparativního zohledňování konkrétní finanční situace každé jednotlivé instituce povolené na území členských států, které se účastní Jednotného mechanismu pro řešení krizí.

- 119 Je ostatně třeba zdůraznit, že i systém pojištění vkladů zavedený směrnicí 2014/49, na který poukazuje Landesbank Baden-Württemberg s cílem doložit možnost vypracovat alternativní metodu výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, spočívá, jak podotkl generální advokát v bodě 160 svého stanoviska, na příspěvcích vypočítaných na základě údajů krytých obchodním tajemstvím dotyčných institucí.
- 120 Zatřetí je pravda, že z výše uvedeného vyplývá, že povinnost Jednotného výboru uvést odůvodnění musí být z důvodu principu, na kterém je založen systém financování Jednotného fondu pro řešení krizí, a způsobu výpočtu stanoveného unijním normotvůrcem poměřena s povinností Jednotného výboru zachovávat obchodní tajemství dotyčných institucí, což ovšem nic nemění na tom, že posledně zmíněnou povinnost nelze vykládat natolik široce, že zbaví povinnost uvést odůvodnění jejího hlavního obsahu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Club Hotel Loutraki a další v. Komise, C-131/15 P, EU:C:2016:989, bod 48 a citovaná judikatura).
- 121 Při poměrování povinnosti uvést odůvodnění se zásadou ochrany obchodního tajemství nicméně nelze mít za to, že by odůvodnění rozhodnutí ukládajícího soukromému subjektu zaplacení určité peněžité částky, aniž jsou mu poskytnuty všechny informace umožňující přesně ověřit výpočet výše této peněžité částky, nutně a v každém případě bylo na újmu hlavnímu obsahu povinnosti uvést odůvodnění.
- 122 V projednávané věci je třeba považovat povinnost uvést odůvodnění za splněnou tehdy, když adresáti rozhodnutí, jímž se stanoví příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, mají i bez obdržení údajů chráněných obchodním tajemstvím k dispozici metodu výpočtu použitou Jednotným výborem a informace dostatečné k tomu, aby v podstatě pochopili, jakým způsobem byla při výpočtu jejich příspěvku předem do Jednotného fondu pro řešení krizí zohledněna jejich individuální situace vzhledem k situaci všech ostatních dotyčných institucí.
- 123 V takovém případě mají totiž tito adresáti možnost ověřit, zda byl jejich příspěvek předem do Jednotného fondu pro řešení krizí stanoven svévolně bez ohledu na to, jaká je jejich skutečná ekonomická situace, nebo za použití nevěrohodných údajů o zbytku finančního sektoru. Uvedení adresáti tak mohou pochopit důvody rozhodnutí, jímž se stanoví jejich příspěvek předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, a posoudit, zda je účelné podat proti tomuto rozhodnutí opravný prostředek, takže požadovat po Jednotném výboru, aby sdělil každou číselnou hodnotu, o které se opírá výpočet příspěvku každé dotyčné instituce, by bylo nepřiměřené (obdobně viz rozsudek ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. Ufex a další, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 108 a citovaná judikatura).
- 124 Tribunál se proto dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 97, 103 a 109 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Jednotný výbor byl na základě článku 296 SFEU povinen v odůvodnění sporného rozhodnutí uvést skutečnosti umožňující Landesbank Baden-Württemberg ověřit správnost výpočtu jejího příspěvku předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017, aniž takové povinnosti mohla bránit důvěrná povaha některých z těchto skutečností.
- 125 Tribunál tedy nemohl platně přiznat povinnosti uvést odůvodnění takový dosah a v bodě 110 napadeného rozsudku na jeho základě rozhodnout, že Jednotný výbor tuto povinnost nesplnil.

- 126 Ve druhém sledu Tribunál v bodech 129 až 140 napadeného rozsudku posuzoval námitku protiprávnosti, kterou Landesbank Baden-Württemberg vznesla v rámci svého šestého žalobního důvodu, vůči několika ustanovením nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jakož i jeho příloze I, načež v bodě 141 uvedeného rozsudku tomuto žalobnímu důvodu vyhověl.
- 127 Tribunál v této souvislosti rozhodl, že metoda výpočtu definovaná Komisí v člancích 4 až 7 a článku 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jakož i v příloze I tohoto nařízení v přenesené pravomoci je netransparentní, a to přinejmenším v části týkající se příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí upravených v poměru k rizikovému profilu dotyčných úvěrových institucí, a že tato netransparentnost brání Jednotnému výboru ve splnění povinnosti uvést odůvodnění vyplývající z článku 296 SFEU.
- 128 V této souvislosti je třeba zaprvé poukázat na to, že přesná metoda výpočtu použitá Jednotným výborem k určení výše příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí je definována nařízením v přenesené pravomoci 2015/63. Konkrétně příloha I tohoto nařízení v přenesené pravomoci podrobně upravuje jednotlivé kroky této metody výpočtu a stanoví matematické vzorce, které musí Jednotný výbor uplatnit.
- 129 Uvedené nařízení v přenesené pravomoci tak představuje zásadní prvek kontextu, do kterého zapadá sporné rozhodnutí a který musí být podle judikatury připomenuté v bodě 104 tohoto rozsudku zohledněn pro účely posuzování odůvodnění tohoto rozhodnutí, neboť zaručuje, že adresáti tohoto rozhodnutí jsou plně informováni o metodě výpočtu použité Jednotným výborem.
- 130 Co se zadruhé týče konkrétně příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí upravených v poměru k rizikovému profilu, jak vyžaduje čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59 a čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, jsou zásady, které musí Jednotný výbor v tomto ohledu uplatnit, uvedeny v člancích 6 až 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, a konkrétně provedeny v příloze I tohoto nařízení v přenesené pravomoci.
- 131 Příspěvek předem do Jednotného fondu pro řešení krizí upravený v poměru k rizikovému profilu určité instituce spočívá na srovnání expozice této instituce relevantním rizikovým faktorům s expozicí ostatních dotyčných institucí.
- 132 Z druhého až čtvrtého kroku metody výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, stanovených v příloze I uvedeného nařízení v přenesené pravomoci, vyplývá, že tato úprava je zajištěna především tím, že každá z dotyčných institucí je u většiny rizikových faktorů přiřazena do určitého intervalu, který sdružuje řadu institucí považovaných za podobné na základě hodnot hrubého ukazatele týkajícího se dotčeného rizikového faktoru, a tím, že úvěrovým institucím přiřazeným do téhož intervalu je přidělena jedna společná hodnota přepočteného ukazatele.
- 133 Hodnoty takto přidělené každému ukazateli rizika jsou u dané instituce následně v pátém kroku výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí podle přílohy I nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 konsolidovány do souhrnného ukazatele zohledňujícího váhu jednotlivých souborů ukazatelů rizika.
- 134 Multiplikátor pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu je konečně určen v šestém kroku tohoto výpočtu na základě přepočtu souhrnného ukazatele v rozmezí od 0,8 do 1,5.

- 135 Je pravda, že z uvedeného plyne, že Jednotný výbor nemá možnost poskytnout instituci údaje, které by jí umožnily úplně ověřit správnost hodnoty multiplikátoru pro úpravu příspěvku podle rizikového profilu, který jí byl přiznán pro účely výpočtu jejího příspěvku předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, neboť takové ověření by předpokládalo dostupnost údajů, na které se vztahuje obchodní tajemství týkající se ekonomické situace každé z ostatních dotyčných institucí.
- 136 Je nicméně třeba zdůraznit, že čl. 88 odst. 1 první pododstavec nařízení č. 806/2014 stanoví možnost poskytnout důvěrné informace získané Jednotným výborem v rámci jeho činnosti, lze-li je podat v souhrnné nebo kolektivní formě, z níž nelze identifikovat dotyčné instituce.
- 137 Jednotný výbor tedy v rámci vymezeném nařízením v přenesené pravomoci 2015/63 může – aniž poruší svou povinnost zachovávat obchodní tajemství – poskytnout mezní hodnoty každého intervalu a související ukazatele, aby se dotyčná instituce mohla ujistit zejména o tom, že zařazení, které jí bylo při diskretizaci ukazatelů – definované v příloze I tohoto nařízení v přenesené pravomoci – přiděleno, skutečně odpovídá její ekonomické situaci, dále že tato diskretizace byla provedena v souladu s metodou upravenou tímto nařízením v přenesené pravomoci na základě věrohodných údajů a také že všechny ukazatele rizika, které měly být podle nařízení č. 806/2014 a nařízení v přenesené pravomoci zohledněny, skutečně zohledněny byly.
- 138 Zatřetí je třeba upřesnit, že další kroky metody výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí spočívají, jak uvedl generální advokát v bodě 149 svého stanoviska, na agregovaných údajích dotyčných institucí, které lze poskytnout v kolektivní formě bez porušení povinnosti Jednotného výboru zachovávat obchodní tajemství.
- 139 S ohledem na všechny tyto skutečnosti je patrné, že nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 nijak nebrání tomu, aby Jednotný výbor v kolektivní a anonymizované formě poskytl informace dostatečné k tomu, aby dané instituci bylo umožněno pochopit, jakým způsobem byla při výpočtu jejího příspěvku předem do Jednotného fondu pro řešení krizí zohledněna její individuální situace vzhledem k situaci všech ostatních dotyčných institucí.
- 140 K tomu je ještě třeba dodat, že i když odůvodnění založené na poskytnutí relevantních informací v takové formě neumožňuje jednotlivým institucím systematicky odhalit případné pochybení Jednotného výboru při shromažďování a agregování dotčených údajů, postačí naopak k tomu, aby se každá instituce mohla ujistit, že informace, které poskytla příslušným orgánům, byly skutečně zahrnuty do výpočtu jejího příspěvku předem do Jednotného fondu pro řešení krizí v souladu s příslušnými pravidly unijního práva, a aby na základě své obecné znalosti finančního odvětví odhalila případné použití nevěrohodných nebo zjevně nesprávných informací a určila, zda je namíste podat proti rozhodnutí Jednotného výboru, jímž se stanoví její příspěvek předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, žalobu na neplatnost.
- 141 Z toho vyplývá, že nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 nebrání Jednotnému výboru, aby splnil svou povinnost uvést odůvodnění, jak je definována v bodě 122 tohoto rozsudku, a umožňuje mu poskytnout dotyčným institucím dostatečné informace k pochopení důvodů pro rozhodnutí, jimiž se stanoví příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí, a k vyhodnocení nezbytnosti podat proti těmto rozhodnutím opravný prostředek.

- 142 Závěr Tribunálu uvedený v bodě 141 napadeného rozsudku, kterým se konstatuje protiprávnost článků 4 až 7 a článku 9 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, jakož i přílohy I tohoto nařízení v přenesené pravomoci, přičemž nesplnění povinnosti uvést odůvodnění konstatované v bodě 110 téhož rozsudku má vyplývat z těchto ustanovení, je tudíž stížen nesprávným právním posouzením.
- 143 Ve třetím sledu z bodů 127 a 143 napadeného rozsudku plyne, že Tribunál dospěl k závěru, že Jednotný výbor tím, že Landesbank Baden-Württemberg neposkytl v odůvodnění sporného rozhodnutí informace, které by jí umožnily ověřit správnost výpočtu jejího příspěvku předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017, porušil právo na účinnou soudní ochranu, přičemž možnost Tribunálu požádat za tímto účelem Jednotný výbor o předložení informací nemůže dodržení tohoto práva zajistit.
- 144 Je nicméně třeba poznamenat, že i když je splnění povinnosti Jednotného výboru uvést odůvodnění nezbytné k zajištění soudní ochrany adresátů jeho rozhodnutí, z výše uvedeného vyplývá, že závěr Tribunálu, podle kterého Jednotný výbor tuto povinnost v projednávané věci nesplnil, vychází z pojetí uvedené povinnosti stíženého nesprávným právním posouzením.
- 145 Kromě toho z judikatury Soudního dvora vyplývá, že v případech, kdy odůvodnění rozhodnutí muselo být za účelem zajištění ochrany důvěrných údajů zohledněných autorem tohoto rozhodnutí omezeno, přísluší tomuto orgánu, aby se v případě zpochybnění těchto údajů před unijními soudy hájil v rámci kontradiktorního dokazování (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. UFEX a další, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 110).
- 146 Unijní soudy mohou za účelem účinného soudního přezkumu v souladu s požadavky článku 47 Listiny případně vyzvat Jednotný výbor, aby předložil údaje, které mohou odůvodnit výpočty, jejichž správnost je před nimi zpochybňována, a v případě potřeby zajistit důvěrnost těchto údajů (obdobně viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 120 a 125).
- 147 Článek 88 odst. 1 druhý pododstavec nařízení č. 806/2014 ostatně stanoví možnost Jednotného výboru poskytnout informace, na které se vztahují požadavky profesního tajemství, je-li jejich poskytnutí nutné pro účely soudního řízení.
- 148 Z výše uvedeného vyplývá, že k rozhodnutí učiněnému v bodě 143 napadeného rozsudku, a sice že sporné rozhodnutí musí být zrušeno z důvodu nesplnění povinnosti uvést odůvodnění a porušení práva na účinnou soudní ochranu, čímž bylo vyhověno prvnímu, třetímu a šestému žalobnímu důvodu Landesbank Baden-Württemberg, dospěl Tribunál na základě právně nesprávných úvah.
- 149 Vzhledem k tomu, že pátý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-584/20 P a druhý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-621/20 P jsou opodstatněné, je třeba napadený rozsudek zrušit, aniž je třeba se zabývat druhým až čtvrtým důvodem kasačního opravného prostředku ve věci C-584/20 P.

K žalobě podané k Tribunálu

- 150 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- 151 Tak je tomu v projednávané věci, jelikož Soudní dvůr disponuje všemi poznatky nezbytnými pro rozhodnutí o žalobě.

K autentizaci sporného rozhodnutí

- 152 Z judikatury Soudního dvora týkající se aktů Komise v podstatě vyplývá, že účelem autentizace těchto aktů je zajistit právní jistotu tím, že text přijatý kolegiem je nadále neměnný, což v případě sporu umožňuje ověřit dokonalý soulad oznámených nebo zveřejněných znění s jeho zněním přijatým kolegiem. Tato autentizace je podstatnou formální náležitostí, jejíž nesplnění může vést ke zrušení dotčeného aktu a může být soudem zkoumána i bez návrhu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další, C-137/92 P, EU:C:1994:247, body 75 a 76, jakož i ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, body 40, 41 a 51).
- 153 V projednávané věci je nesporné, že sporné rozhodnutí sestává jednak z vlastního textu tohoto rozhodnutí a jednak z přílohy.
- 154 Z informací předložených Jednotným výborem Tribunálu vyplývá, že interní postup zavedený tímto orgánem k zajištění autentizace takového rozhodnutí spočíval na vlastnoručním podepsání vlastního textu rozhodnutí a průvodního listu.
- 155 Autentizace vlastního textu sporného rozhodnutí je dostatečně zajištěna jeho vlastnoručním podepsáním předsedkyně Jednotného výboru.
- 156 Co se přílohy sporného rozhodnutí týče, Jednotný výbor předložil Tribunálu průvodní list, vlastnoručně podepsaný předsedkyně Jednotného výboru, který výslovně odkazuje na dvě přiložené položky a je opatřen identifikačním číslem.
- 157 Jednotný výbor dále Soudnímu dvoru předložil snímek obrazovky vztahující se k obsahu systému ARES.
- 158 Z tohoto snímku přitom předně vyplývá, že číslo uvedené v průvodním listu zmíněném v bodě 156 tohoto rozsudku je číslo, pod kterým je v systému ARES uložen adresář odpovídající spornému rozhodnutí (*Save number*).
- 159 Na uvedeném snímku obrazovky lze dále identifikovat obě položky přiložené k tomuto průvodnímu listu a v něm zmíněné, a sice vlastní text sporného rozhodnutí a přílohu tohoto rozhodnutí.
- 160 Z téhož snímku obrazovky konečně vyplývá, že adresář odpovídající spornému rozhodnutí v systému ARES byl vytvořen a odeslán dne 11. dubna 2017, tedy v den přijetí sporného rozhodnutí.

- 161 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba tvrzení Jednotného výboru, podle kterého systém ARES obsahoval k tomuto datu soubor odpovídající příloze sporného rozhodnutí, na nějž odkazoval průvodní list, považovat za prokázané.
- 162 Tento závěr není zpochybněn okolností, že na snímku obrazovky předloženém Jednotným výborem je uvedeno i registrační číslo (*Reg. number*), které je odlišné od čísla, pod kterým je uložen adresář, a také datum zaregistrování adresáře, a sice 13. červen 2017, což jsou údaje, které se podle nerozporovaných vysvětlení Jednotného výboru vztahují k uzavření dotčeného adresáře.
- 163 Za těchto podmínek je vlastnoruční podpis předsedkyně Jednotného výboru na průvodním listu dostatečný k zaručení autentizace přílohy sporného rozhodnutí.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z povinnosti uvést odůvodnění

- 164 Landesbank Baden-Württemberg v rámci prvního žalobního důvodu tvrdí, že sporné rozhodnutí není dostatečně odůvodněné, jelikož neobsahuje řadu relevantních informací, zejména v souvislosti s jejím příspěvkem předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017 upraveným v poměru k jejímu rizikovému profilu.
- 165 Z bodu 122 tohoto rozsudku vyplývá, že odůvodnění sporného rozhodnutí musí s ohledem na kontext tohoto rozhodnutí zajistit, aby Landesbank Baden-Württemberg byly poskytnuty informace dostatečné k pochopení, jakým způsobem byla při výpočtu jejího příspěvku předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017 zohledněna její individuální situace vzhledem k situaci všech ostatních dotčených institucí.
- 166 Za tímto účelem musí Jednotný výbor, jak bylo konstatováno v bodě 139 tohoto rozsudku, v kolektivní a anonymizované formě zveřejnit nebo sdělit Landesbank Baden-Württemberg informace týkající se dotčených institucí použité pro výpočet tohoto příspěvku, pokud lze tyto informace sdělit bez porušení obchodního tajemství.
- 167 Mezi informace, které v této souvislosti musí Landesbank Baden-Württemberg obdržet, aby měla k dispozici dostatečné odůvodnění sporného rozhodnutí, patří zejména mezní hodnoty každého intervalu a související ukazatele, na jejichž základě byl příspěvek Landesbank Baden-Württemberg předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017 upraven v poměru k jejímu rizikovému profilu.
- 168 Je přitom nesporné, že informace uvedené ve sporném rozhodnutí a v harmonizované příloze i informace dostupné na internetových stránkách Jednotného výboru ke dni vydání sporného rozhodnutí zahrnovaly jen část relevantních informací, které Jednotný výbor mohl sdělit bez porušení obchodního tajemství.
- 169 Konkrétně harmonizovaná příloha neobsahuje údaje o mezních hodnotách jednotlivých intervalů a o hodnotách souvisejících ukazatelů.
- 170 Jednotný výbor navíc před Soudním dvorem uvedl, že k datu sporného rozhodnutí nebyly takové informace ani zveřejněny na jeho internetových stránkách.
- 171 Z toho vyplývá, že sporné rozhodnutí není dostatečně odůvodněné a první žalobní důvod, který Landesbank Baden-Württemberg předložila v prvním stupni, je opodstatněný.

- 172 V důsledku toho je třeba sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká Landesbank Baden-Württemberg, zrušit, aniž je třeba zkoumat ostatní žalobní důvody.

K zachování účinků sporného rozhodnutí

- 173 Jednotný výbor navrhl, aby Tribunál odložil účinky případného zrušení sporného rozhodnutí o šest měsíců od okamžiku, kdy jeho rozsudek nabude právní moci.
- 174 Je třeba připomenout, že podle čl. 264 druhého pododstavce SFEU může Soudní dvůr, považuje-li to za nezbytné, uvést ty účinky aktu prohlášeného za neplatný, které jsou nadále považovány za zachované.
- 175 V tomto ohledu z judikatury Soudního dvora vyplývá, že s ohledem na důvody související s právní jistotou lze účinky takového aktu zachovat zejména tehdy, když by okamžité účinky jeho zrušení měly závažné negativní důsledky pro dotyčné osoby a legalita napadeného aktu není zpochybněna z důvodu jeho účelu nebo obsahu, nýbrž z důvodu nedostatku pravomoci jeho autora nebo z důvodu porušení podstatných formálních náležitostí (rozsudek ze dne 7. září 2016, Německo v. Parlament a Rada, C-113/14, EU:C:2016:635, bod 81 a citovaná judikatura).
- 176 V projednávané věci byly sice při přijímání sporného rozhodnutí porušeny podstatné formální náležitosti, avšak Soudní dvůr v tomto řízení neshledal vadu ovlivňující soulad tohoto aktu s pravidly upravujícími výpočet příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí stanovenými směrnicí 2014/59, nařízením č. 806/2014 a nařízením v přenesené pravomoci 2015/63.
- 177 Zrušit sporné rozhodnutí bez zachování jeho účinků do doby, než bude nahrazeno novým aktem, by přitom mohlo ohrozit provedení směrnice 2014/59, nařízení č. 806/2014 a nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, které jsou podstatnou součástí bankovní unie, jež přispívá ke stabilitě eurozóny.
- 178 Za těchto okolností je třeba zachovat účinky sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká Landesbank Baden-Württemberg, do doby, než v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne šest měsíců ode dne vyhlášení tohoto rozsudku, vstoupí v platnost nové rozhodnutí Jednotného výboru, kterým se stanoví příspěvek této instituce předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017.

K nákladům řízení

- 179 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 180 Článek 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Článek 138 odst. 3 téhož jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto řádu, kromě toho stanoví, že pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení. Jeví-li se to však

vzhledem k okolnostem v projednávané věci jako odůvodněné, může Soudní dvůr rozhodnout, že účastník řízení ponese vlastní náklady řízení a nahradí část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení.

- 181 Vzhledem k tomu, že napadený rozsudek byl zrušen a žalobě bylo vyhověno, je třeba v projednávané věci rozhodnout, že Komise, Jednotný výbor a Landesbank Baden-Württemberg ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku a že Jednotný výbor ponese vlastní náklady řízení v prvním stupni a nahradí náklady řízení, které v řízení v prvním stupni vynaložila Landesbank Baden-Württemberg.
- 182 Podle čl. 140 odst. 1 jednacího řádu, použitelného na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 jednacího řádu, členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Španělské království proto ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku a Komise jakožto vedlejší účastnice řízení před Tribunálem ponese vlastní náklady řízení v prvním stupni.
- 183 Podle čl. 140 odst. 3 jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, může Soudní dvůr rozhodnout, že vlastní náklady řízení nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v čl. 140 odst. 1 a 2 jednacího řádu. V projednávané věci je třeba rozhodnout, že Fédération bancaire française ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 23. září 2020, Landesbank Baden-Württemberg v. SRB (T-411/17, EU:T:2020:435), se zrušuje.**
- 2) **Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, přijaté na jeho výkonném zasedání konaném dne 11. dubna 2017, o výpočtu příspěvků předem na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2017/05) se zrušuje v rozsahu, v němž se týká Landesbank Baden-Württemberg.**
- 3) **Účinky rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, přijatého na jeho výkonném zasedání konaném dne 11. dubna 2017, o výpočtu příspěvků předem na rok 2017 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2017/05), zůstávají v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká Landesbank Baden-Württemberg, zachovány do doby, než v přiměřené lhůtě, která nepřesáhne šest měsíců ode dne vyhlášení tohoto rozsudku, vstoupí v platnost nové rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí, kterým se stanoví příspěvek této instituce předem do Jednotného fondu pro řešení krizí na rok 2017.**
- 4) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení v prvním stupni i řízení o kasačním opravném prostředku.**
- 5) **Jednotný výbor pro řešení krizí ponese vlastní náklady řízení v prvním stupni i řízení o kasačním opravném prostředku a nahradí náklady řízení vynaložené Landesbank Baden-Württemberg v prvním stupni.**
- 6) **Landesbank Baden-Württemberg, Fédération bancaire française a Španělské království ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.